

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 112/2019-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. júna 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED], a [REDACTED]

[REDACTED]

obaja zastúpení advokátom [REDACTED]
[REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 To 23/2018 z 19. apríla 2018, ako aj postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 52/2018 z 11. decembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a
ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED].

migrantov organizoval vo Viedni, dostať odmenu vo výške 2 500 eur a obvinený sťažovateľ [REDACTED] mal podľa vlastného vyjadrenia dostať za prepravu utečencov odmenu vo výške 300 eur.

Za to okresný súd uložil sťažovateľom trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, trest prepadnutia veci a trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov.

2.1 Krajský súd napadnutým rozsudkom odvolania prokurátora a obvinených sťažovateľov podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd v relevantnej časti týkajúcej sa sťažovateľov uviedol:

„K samotnej právnej kvalifikácii skutku odvolací súd uvádza, že táto bola správne prvostupňovým súdom posúdená ako spáchanie zločinu prevádzachstva spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Z vyššie uvádzaných dôkazov vykonaných v tomto konaní je zrejmé, že obžalovaní úmyselným spoločným konaním v úmysle získať finančné prostriedky prevádzali desiatich migrantov z územia Maďarskej republiky cez územie Slovenskej republiky s úmyslom ich odviezť do Rakúskej republiky.

Prvostupňovým súdom vyhodnotené konanie obžalovaných ako spolupáchatelstvo podľa § 20 Tr. zák. vyplývalo z toho, že trestná činnosť bola spáchaná spoločným konaním všetkých troch obžalovaných, čo je zrejmé z vyššie opísaných skutočností týkajúcich sa toho, ako sa obžalovaní spoločne na troch motorových vozidlách dostali k miestu, kde boli nelegálni migranti, ako títo nelegálni migranti nastúpili do motorových vozidiel a ako boli odvezení. Odvolací súd pripomína, že pri spolupáchatelstve podľa ustálenej súdnej praxe nie je nevyhnutné, aby každý zo spolupáchatel'ov uskutočnil celé konanie, ale postačuje to, že súhrn ich konania naplní všetky znaky dotknutého trestného činu za predpokladu existencie spoločného úmyslu spáchať daný trestný čin.

K prvostupňovým súdom vyhodnotenom konaní obžalovaných ako spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách podľa vyššie citovaných ustanovení § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a § 127 ods. 12 Tr. zák. odvolací súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaní prevádzali v troch motorových vozidlách spolu 10 migrantov

uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktorí nedovolené prekročili štátnu hranicu Slovenskej republiky.

Prevozom každého nelegálneho migranta obžalovaní nedovolené zasiahli do Trestným zákonom chráneného záujmu na ochrane štátnej hranice Slovenskej republiky pred nelegálnou migráciou (objektom tohto trestného činu je záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu), teda uvedený záujem na ochrane štátnej hranice Slovenskej republiky bol porušený ohľadom prevozu desiatich osôb, čím bol trestný čin spáchaný na viacerých osobách, t. j. závažnejším spôsobom konania.

V tomto ohľade je nepodstatnou skutočnosť, že nelegálne prevážaní migranti nie sú poškodenými osobami, resp. že trestný čin nebol spáchaný na ich ujmu, keďže zo znenia skutkovej podstaty zločinu prevádzačstva podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. (rovnako ako podľa § 355 ods. 1 Tr. zák.) vyplýva, že pri tomto trestnom čine je postihované konanie uskutočňované vo vzťahu k osobám nedovolené prekračujúcim štátnu hranicu, teda trestnosť konania páchatel'a sa viaže k určitej osobe resp. osobám (ľuďom), ktoré nedovolené prekročia štátnu hranicu, z čoho potom treba odvodiť, že pokiaľ podľa vymedzenia skutku nedovolené prekročia štátnu hranicu tri osoby alebo viac osôb, je splnený zákonný znak, že čin bol spáchaný na viacerých osobách, t. j. závažnejším spôsobom konania podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zák., keďže závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j) Tr. zák. rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, ktorými sa podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby.

V tejto súvislosti treba poukázať aj na znenie skutkovej podstaty zločinu prevádzačstva podľa § 355 ods. 4 písm. a) a ods. 5 písm. a) Tr. zák., ktoré upravuje prísnejší postih, ak je činom spôsobená ťažká ujma na zdraví alebo smrť osoby, resp. ťažká ujma na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb, a teda prísnejší postih aj ohľadom týchto kvalifikovaných skutkových podstát je viazaný na osobu resp. osoby nedovolené prekračujúce štátnu hranicu.

Pokiaľ obžalovaní v odvolaniach pri svojej argumentácii poukazovali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012, odvolací súd k tomu uvádza, že uvedené rozhodnutie sa týkalo majetkového trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák., a nie trestného činu prevádzačstva podľa § 355 Tr. zák., pričom skutočnosť, že trestný

čin prevádzachstva podľa § 355 Tr. zák. je možné spáchať závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. už výslovne uviedol Najvyšší súd SR v inom svojom neskoršom rozhodnutí, a to v uznesení sp. zn. 3Tdo/36/2017 zo dňa 14.11.2017, keď posudzoval dovoláciu námietku odsúdeného, ktorý výslovne namietal takú právnu kvalifikáciu skutku (spáchanie trestného činu prevádzachstva na viacerých osobách).

Napokon pokiaľ obžalovaní v odvolaniach pri svojej argumentácii poukazovali na stanovisko Najvyššieho súdu SR ohľadom kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu na viacerých osobách (R 13/2015), odvolací súd k tomu uvádza, že uvedené stanovisko sa týkalo výkladu a aplikáciu tohto kvalifikačného pojmu pri majetkových trestných činoch, čo nie je prejednávaný prípad a skutočnosť, že trestný čin môže byť spáchaný na viacerých osobách aj pri trestnom čine, v prípade ktorého dotknuté osoby nie sú poškodenými v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por., výslovne vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/35/2014 zo dňa 8.7.2014, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR ako R 15/2015 a podľa ktorého pri trestnom čine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Tr. zák. je možné spáchať trestný čin na osobe, hoci táto osoba nie je poškodeným vrátane spáchania takeého trestného činu na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák.

Pokiaľ obžalovaní poukazovali v konaní, že iné rozhodnutia tunajšieho odvolacieho súdu, resp. skoršie rozhodnutia prvostupňového súdu právnu kvalifikáciu spáchania zločinu prevádzachstva na viacerých osobách nepriznali, tak odvolací súd uvádza, že práve rozdielny výklad senátov Krajského súdu v Bratislave ohľadom právnej kvalifikácie trestného činu prevádzachstva podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách) bol predmetom rokovania trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave dňa 11.9.2017, na ktorom bol väčšinou hlasov sudcov tohto kolégia prijatý taký záver, že trestný čin prevádzachstva je možné spáchať na viacerých osobách a v tomto smere nie je určujúce, či stanovisko trestnoprávneho kolégia krajského súdu je alebo nie je záväzný prameň práva a odvolací súd ho uvádza pre úplnosť posúdenia v odvolaniach namietanej problematiky.

Z vyššie uvádzaných dôvodov teda nebolo možné vyhovieť odvolacím námietkam obžalovaných, aby ich konanie bolo právne posúdené iba podľa § 355 ods. 2 písm. a)

Tr. zák. resp. § 355 ods. 1 Tr. zák. a tieto boli vyhodnotené odvolacím súdom za nedôvodné.“

2.2 O sťažovateľmi podanom dovolaní rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že dovolania odmietol. Najvyšší súd svoje rozhodnutie odôvodnil v relevantnej časti týkajúcej sa sťažovateľov takto:

«*Obvinení [redacted], [redacted] a [redacted] vo svojich dovolaniach zhodne odôvodnili naplnenie tohto dovolacieho dôvodu nesprávnou aplikáciou § 138 písm. j) Tr. zák. konajúcimi súdmi, s poukazom na to, že trestný čin prevádzacstva nemôže byť spáchaný na osobe (osoba nie je objektom ani predmetom tohto trestného činu) a z tohto dôvodu je vylúčená aplikácia § 138 písm. j) Tr. zák., teda spáchanie trestného činu na viacerých osobách. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 15, roč. 2015 – I., v zmysle ktorého „pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Tr. zák. a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák.“ Vychádzajúc z uvedeného je potrebné doplniť vo vzťahu k predmetnej veci nasledovné:*

Ustanovenie § 355 ods. 2 Tr. zák. chráni záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu. Podľa tejto základnej skutkovej podstaty sa napĺňa objekt skutkovej podstaty tohto trestného činu pre jedinú osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky tým, že páchatel' v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu, pre túto osobu buď organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní,

alebo v ňom pomáha, alebo na tento účel vyrobí, zaobstará, poskytne alebo drží falošný cestovný doklad alebo falošný doklad totožnosti.

Na rozdiel od toho, v odseku 3 tejto skutkovej podstaty, ak páchatel' čin uvedený v základnej skutkovej podstate spácha závažnejším spôsobom konania, je prísnejšie trestaný. Pod závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák. je potom možné chápať aj naplnenie základnej skutkovej podstaty uvedenej v odseku 2 § 355 Tr. zák. nie na jedinej, ale na viacerých osobách. Tým sa naplňa kvalifikovaná skutková podstata tohto trestného činu podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zák. [s poukazom na už uvádzané ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák.].

Nezáleží pritom na tom, že osoba, resp. osoby uvedené v ods. 2, resp. ods. 3 písm. d) § 355 Tr. zák. nie sú poškodenými osobami, ani predmetom útoku a pod., pretože zákonodarca mal zrejme na mysli prísnejšie postihnúť konanie páchatel'a vo vzťahu k viacerým osobám, než vo vzťahu k jednej jedinej osobe a vyjadril to v ods. 2 doslovne (kto pre osobu...) a v ods. 3 písm. d) tohto ustanovenia odkazom na osobitný kvalifikačný pojem (závažnejší spôsob konania - na viacerých osobách).

Možno preto uzavrieť, že spáchanie trestného činu prevádzactva závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách je možné, a z tohto dôvodu konajúce súdy správne právne posúdili konanie všetkých troch obvinených podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.»

3. Sťažovatelia uvádzajú, že súdy v svojich rozhodnutiach kvalifikovali konanie sťažovateľov ako závažnejší spôsob konania s ohľadom na počet prevádzaných utečencov (t. j. 10 osôb) čisto numericky podľa § 355 ods. 3 písm. d) v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, keďže počet prevádzaných osôb bol viac ako 3 osoby.

3.1 Sťažovatelia upozorňujú, že už v odvolaní i dovolaní poukazovali, že problematika kvalifikačného znaku spočívajúceho v závažnejšom spôsobe konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona na viacerých osobách bola predmetom zjednocovania súdnej praxe najvyšším súdom. Právnoteoretické východiská zjednocujúceho stanoviska sp. zn. Tpj 69/2014 (R13/2015) sú použiteľné aj pri posudzovaní závažnejšieho spôsobu konania (na viacerých osobách) vo vzťahu k iným druhom trestnej činnosti vrátane zločinu prevádzactva podľa § 355 Trestného zákona.

3.2 Podľa sťažovateľov objektom trestného činu je celospoločenský záujem chránený trestným zákonom. Každá skutková podstata trestného činu má individuálny objekt, t. j. vzťah alebo úsek vzťahov na ochranu ktorých je určené konkrétne ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona. Individuálnym objektom trestného činu, ktorý je nevyhnutným znakom každej skutkovej podstaty, je teda konkrétny chránený vzťah, proti ktorému trestný čin smeruje (napr. vlastnícke právo k odcudzenej konkrétnej veci). Od objektu je podľa sťažovateľov potrebné odlišovať predmet útoku (hmotný alebo nehmotný), proti ktorému konanie páchatel'a smeruje a na ktorom vyvoláva účinok (napr. odcudzená vec). Na predmet páchatel' trestného činu bezprostredne útočí, a tým zasahuje aj objekt trestného činu. Predmet útoku podľa sťažovateľov nie je znakom skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúcim objekt trestného činu, ale je znakom konkretizujúcim objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu, t. j. predovšetkým konanie páchatel'a.

3.3 Ako sťažovatelia ozrejmuju, už v dovolaní argumentovali, že nelegálni migranti nie sú ani predmetom útoku ani nie sú poškodenými (boli označení ako svedkovia), pretože týmto je konkrétny úsek štátnej hranice, resp. územia Slovenskej republiky, na ktorom sa nelegálni migranti pohybujú, prípadne zotrávajú bez príslušných povolení vydaných Slovenskou republikou. Objektom trestnoprávnej ochrany nie je podľa mienky sťažovateľov predmet útoku sám osebe (jeho hmotná podstata), ale právo príslušných orgánov štátu rozhodovať o tom, kto vstúpi na územie Slovenskej republiky. Nelegálni migranti podľa názoru sťažovateľov nemôžu byť nielen objektom, ale ani predmetom trestného činu prevádzactva podľa § 355 Trestného zákona, keď oni sami sa dopúšťajú protiprávneho konania vstupom na územie Slovenskej republiky, aj keď toto konanie nie je označené ako trestný čin podľa Trestného zákona. Podľa už uvedeného podľa presvedčenia sťažovateľov možno konštatovať, že v prípade prejednávaneho trestného činu prevádzactva je objektom ochrana práv štátu chrániť štátnu hranicu, jej bezpečnosť a bezpečnosť verejného poriadku, pričom predmetom útoku je v tomto prípade štát – Slovenská republika, a nie prevádzané osoby.

3.4 Z uvedeného podľa sťažovateľov možno jednoznačne vyvodit', že predmetom útoku nie je osoba, a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. Pri predmetnom trestnom

čine prevádzachstva podľa § 355 Trestného zákona nie je potom možné aplikovať osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j) Trestného zákona. Osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j) Trestného zákona by bolo možné podľa mienky sťažovateľov aplikovať v prípade, ak by bol trestný čin spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb, resp. zásahu do ich telesnej integrity, keďže v takomto prípade by bol predmetom útoku človek.

3.5 Sťažovatelia podľa svojich slov chcú ústavnou sťažnosťou poukázať aj na to, že v podobných veciach, keď iní páchatelia spáchali rovnaký skutok, teda prevádzali cez štátne hranice tri a viac osôb, boli odsúdení menším trestom, resp. bolo ich konanie kvalifikované podľa § 355 ods. 1 alebo podľa § 355 ods. 2, kde je trestná sadzba oveľa nižšia, pri jej spodnej hranici. Ústavnému súdu sťažovatelia predložili rozsudky krajských súdov, kde v podobnej veci bolo rozhodnuté diametrálne odlišne. Sťažovatelia napr. citujú rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 To 88/2017, podľa ktorého obžalovaní boli odsúdení podľa § 355 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) a l) a § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden rok). Skutok, ktorý spáchali odsúdení v citovanom prípade, bolo prevádzachstvo troch osôb, avšak na rozdiel od sťažovateľov ich skutok bol kvalifikovaný podľa § 355 ods. 1 Trestného zákona, a nie podľa § 355 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, a preto boli odsúdení na jeden rok odňatia slobody.

3.6 S obdobnými závermi sťažovatelia poukazujú na uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 To 25/2017 (prevádzaných 6 osôb) alebo uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 To 62/2018 (prevádzaných 6 osôb), kde súdy na obdobnú skutkovú podstatu neaplikovali § 355 ods. 3 písm. d) v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona.

4. Sťažovatelia navrhli vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil:

„Základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo sťažovateľov na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.04.2018, sp. zn. 2To/23/2018, porušené bolo.

Základné právo sťažovateľ[ov] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo sťažovateľov na spravodlivé súdne konanie podľa čl.

6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.12.2018, sp. zn. 2Tdo 52/2018, porušené bolo.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.12.2018, sp. zn. 2Tdo 52/2018 sa zrušuje a vec sa vracia Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.04.2018, sp. zn. 2To/23/2018 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave a Najvyšší súd SR sú povinní uhradiť sťažovateľom trovy konania...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 o Z. z. Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,

g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne alebo ho nezamietne podľa § 57, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

III.

6. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval, pričom ju skúmal z hľadísk uvedených v § 56 ods. 2 v spojení s § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné považovať za oneskorenú.

6.1 Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 8. februára 2019 a sťažovateľom spolu s obvineným [REDAKOVANÉ] bolo napadnuté uznesenie najvyššieho súdu prostredníctvom ich právnych zástupcov ([REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]) v zmysle doručeníek zaslaných ústavnému súdu na jeho žiadosť okresným súdom doručené 6. februára 2019, resp. 8. februára 2019. Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 16. mája 2019 (podaná na poštovú prepravu 14. mája 2019), t. j. nie v dvojmesačnej lehote predpokladanej § 124 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v zmysle poslednej vety § 124 zákona o ústavnom súde tak nemôže považovať za zachovanú ani lehotu na podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku krajského súdu.

6.2 Na základe uvedeného ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2019